

Primjeno: 25.06.2024., 11:07 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-03/24-01/09	376-08/PS	
Uredbeni broj:	Prilozi:	Vrijednos:
437-24-03	0	

d3930596

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-20/2024-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš i Sanje Štefan, članica vijeća te višeg sudskog savjetnika – specijaliste Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja _____ kojeg zastupa _____ po generalnoj punomoći, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi izvršenja rješenja inspektora elektroničkih komunikacija, na sjednici vijeća održanoj dana 23. svibnja 2024.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I 344-07/22-01/63, urbroj: 376-05-22-14 od 29. prosinca 2023. godine.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem o izvršenju točkom I. izreke utvrđuje se da je izvršenik – Trgovačko društvo _____ nije postupilo po točki III. rješenja Hrvatske regulatorne agencija za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/22-01/63, urbroj: 376-05-22-06 od 21. prosinca 2022. a koje rješenje je postalo izvršno dana 28. prosinca 2022. Točkom II. izreke rješenja određuje se Trgovačkom društvu _____ dodatni rok za ispunjenje obveze te im se nalaže da u roku od 15 dana od dana primitka ovog rješenja postupi po točki III. izvršnog rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti od 21. prosinca 2022. i o navedenom dostavi dokaz inspektoru elektroničkih komunikacija Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti. Točkom III. navedenog rješenja odgovornoj osobi u Trgovačkom društvu iz točke I.

izriče se upravna mjera u iznosu od 75.345,00 (sedamdeset pet tisuća tristo četrdeset pet kuna/10.000 eura (deset tisuća eura) te joj se nalaže da u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja plati navedeni novčani iznos na žiro račun Državnog proračuna. Točkom IV. izreke određeno je da u slučaju nepostupanja po ovom rješenju odgovornoj osobi izvršenika izreći će se novčana kazna u iznosu od

12.000,00 (dvanaest tisuća eura) 90.414,00 kn (devedest tisuća četiristo četrnaest kuna). U slučaju daljnjeg neizvršenja obveze bit će izrečena druga veća novčana kazna.

2. Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu. U tužbi iznosi kronologiju postupka. Navodi da tuženik u pobijanom rješenju zaključuje kako tužitelj nije u cijelosti postupio po nalogu tuženika iz točke III. rješenja ni gotovo godinu dana od njegove izvršnosti, odnosno, da je postupio po nalogu tuženika samo u dijelu tada pregledanih dokumenata, ali ne i u odnosu na preostalu dokumentaciju vezanu uz informacijsku sigurnost. Ističe da je s obzirom da tužitelj kontinuirano ne postupa sukladno obvezama propisanim Pravilnikom odgovornoj osobi izrečena upravna mjera. Tužitelj smatra da navedeni zaključci predstavljaju pogrešnu primjenu materijalnog prava. Ističe da je pogrešan tuženikov zaključak iz obrazloženja pobijanog rješenja. Navodi da prva i osnovna pretpostavka za pravilnu primjenu materijalnog prava u ovom konkretnom slučaju jesu odredbe Pravilnika gdje se u članku 3. na koji se tuženik poziva u obrazloženju osporenog rješenja nigdje ne spominje bilo kakva konkretna obveza tužitelja na dokumentiranje i u planiranim intervalima jednom u 12 mjeseci ili prilikom značajnih promjena, ažuriranja Pravilnika, odnosno procedura, uputa, politika i drugih internih akata. Smatra da je nesporno kako tužitelj na temelju zakonskih i podzakonskih propisa nije obavezan dokumentirati i u pravilnim intervalima ažurirati navedene dokumente. Navodi, da u pobijanom rješenju tuženik obvezu proširuje doslovno na sve dokumente kojima se pokriva pojedina domena informacijske sigurnosti što je neutemeljeno na bilo kojem propisu ili ISO standardu te potpuno nerazumno i neživотно, budući da unutar tužiteljeve organizacije postoje stotine i stotine radnih dokumenata koje pokrivaju određeno područje informacijske sigurnosti te takvu obvezu nije moguće ispuniti na svim dokumentima niže razine važnosti niti je razumno to od nekog očekivati. U biti osporava rješenje koje se treba izvršiti, a ne osporeno rješenje o izvršenju kojim je utvrđeno da je rješenje od 21. prosinca 2022. postalo izvršno te određen način izvršenja.

3. U odgovoru na tužbu tužitelj ističe da je tužba nedopuštena budući da se njome u stvari osporava rješenje inspektora od 22. prosinca 2022. Navodi da se sukladno članku 139. stavku 4. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj 47/09. i 110/21. – dalje: ZUP) koji se ovdje primjenjuje žalbom protiv rješenja o izvršenju može osporavati isključivo način, mjesto i vrijeme izvršenja odluke. Stoga predlaže da se tužba odbaci kao nedopuštena. Ukoliko Sud smatra da je tužba dopuštena ponovo se ističe da se tužbeni navodi odnose na osporavanje zakonitosti inicijalnog rješenja u kojem je utvrđeno kako tužitelj nije postupio sukladno članku 41. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", broj 76/02.) i Pravilniku koji propisuje obvezu primjene međunarodnih standarda informacijske sigurnosti. U članku 3. Pravilnika o načinu i rokovima provedbe mjere zaštite sigurnosti i cjelovitosti mreža i usluga ("Narodne novine", broj 112/21. – dalje u tekstu: Pravilnik) propisane su mjere koje operatori moraju primjenjivati u svrhu zaštite svoje mreže i usluga. Stavkom 4. istog članka utvrđeno da se propis referentnih normi koje se moraju primjenjivati nalazi u Dodatku 1. Pravilnika. U Dodatku 1. je, između ostalog, utvrđena primjena međunarodnog standarda ISO 27001. Tim standardom je, kako i sam tužitelj navodi, propisano da se politika informacijske sigurnosti mora revidirati u planiranim intervalima ili ako se dogode značajne promjene, a kako bi se osigurala njihova prikladnost, adekvatnost i učinkovitost. Tužitelj u svojoj tužbi ističe kako standard na utvrđenje roka od 12 mjeseci kao rok u kojem se pravilnici moraju ažurirati nije utvrđen

propisom. Kako je u obrazloženju inicijalnog rješenja inspektora, ali i pobijanom rješenju, istaknuto radi se o primjeru dobre prakse koji čak za procjenu postupanja tužitelja nije ni presudan. Navodi da je u inspekcijskom nadzoru utvrđena povreda obveze propisane Zakonom o elektroničkim komunikacijama i Pravilnikom, da navedeno rješenje tužitelj nije osporavao niti je smatrao spornim utvrđenja iz njegovog obrazloženja koja su identična utvrđenjima u obrazloženju osporenog rješenja, a kako tužitelj i nadalje nije ažurirao dokumente informacijske sigurnosti sukladno propisanim zahtjevima, bilo je nužno donijeti navedeno rješenje o izvršenju. Stoga tuženik predlaže da se tužba odbaci kao nedopuštena, odnosno da se odbije u cijelosti.

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Iz spisa predmeta proizlazi da je točkom III. rješenja tuženika od 21. prosinca 2022. tužitelju naloženo poduzimanje odgovarajućih tehničkih i ustrojstvenih mjera kako bi zaštitio sigurnost svoje mreže i usluga odnosno uklanjanje utvrđenih nedostataka u odnosu na pravovremeno dokumentiranje i ažuriranje internih akata, deaktiviranje prava i sredstava fizičkog pristupa kao i pristupa podacima zaposleniku na dan prestanka ugovora o radu, pravovremeni pregled i ažuriranje korisničkih prava provođenjem pravovremenih, adekvatnih edukacija o podizanju svijesti o informacijskoj sigurnosti te pravovremenim testiranjem funkcionalnog procesa, procedura i kontrola kontinuiteta informacijske sigurnosti te usklađivanja poslovanja sukladno Pravilniku o načinu i rokovima provedbe mjere zaštite sigurnosti i cjelovitosti mreže i usluga. Točkom IV. istog rješenja navedeno je da će se u slučaju neispunjenja po istome odgovornoj osobi izvršenika izreći novčana kazna u iznosu od 75.345,00 kn (sedamdeset pet tisuća tristo četrdeset pet kuna /10.000,00 eura (deset tisuća eura). Rješenje je izvršeniku dostavljeno 27. prosinca 2022. te je sukladno članku 133. stavku 4. ZUP-a postalo izvršno 28. prosinca 2022. što niti tužitelj ne osporava. Nakon donošenja rješenja predmetni Pravilnik je stavljen izvan snage donošenjem novog Pravilnika o načinu i rokovima provedbe mjera zaštite sigurnosti mreža i usluga ("Narodne novine", broj 52/23.). Odredbe Pravilnika na temelju kojih su utvrđeni nedostaci ostale su u potpunosti neizmijenjene te su obveze operatora propisane na identičan način. Inspektor elektroničkih komunikacija je u ponovljenom nadzoru dana 7. studenog 2023. u prostorijama izvršenika pregledao usklađenost informacijskog sustava izvršenika s minimalnim mjerama sigurnosti propisanim temeljem članka 3. Pravilnika o načinu i rokovima provedbe mjere zaštite sigurnosti mreža i usluga ("Narodne novine", broj 52/23. – dalje: Pravilnik) odnosno njegovu usklađenost s mjerodavnim nacionalnim i međunarodnim sigurnosnim standardima te je utvrdio propuste u ažuriranju dokumenata. Kako je u postupku utvrđeno da tužitelj nije postupio po rješenju od 21. prosinca 2022., doneseno je sporno rješenje o izvršenju, a s obzirom da tužitelj u stvari u tužbi prigovara rješenju od 21. prosinca 2022. koje je postalo izvršno 28. prosinca 2022. što je nesporno, prema ocjeni ovoga Suda prigovori izneseni u tužbi nisu od utjecaja na zakonitost rješenja o izvršenju budući da se odnose na rješenje koje treba izvršiti a ne na postupak, način i mjesto te vrijeme izvršenja odluke.

6. Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.) tužbeni zahtjev odbiti.

U Zagrebu, 23. svibnja 2024.

Predsjednica vijeća:
Ljiljana Karlovčan-Đurović

Dokument je elektronički potpisan:
Ljiljana Karlovčan-Đurović

Vrijeme potpisivanja:
24-06-2024
12:22:15

DN:
C=HR
O=VIŠOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522D3133363133333630303638
OU=Signature
S=Karlovčan-Đurović
G=Ljiljana
CN=Ljiljana Karlovčan-Đurović

